

7 ÎNCREDEREA

August 2011, Hotspur Way Training Ground, Londra, Anglia

— Uite, H, ai avut o perioadă bună la Orient. Am urmărit câteva meciuri și evoluția ta m-a impresionat. Ai mult potențial.

Harry stătea de vorbă cu antrenorul lui Spurs, Harry Redknapp.

Progresase enorm, dar încă nu era pregătit pentru prima echipă, așa că fusese trimis sub formă de împrumut la Leyton Orient, în League One, pentru a doua jumătate a sezonului trecut. Acolo avusese parte de o experiență de joc la un nivel inferior celui din Premier League.

Harry considerase că era o decizie înțeleaptă. Voia să joace în fiecare săptămână în meciuri oficiale și să se perfecționeze cât mai mult posibil, mai ales după ce îi văzuse pe unii dintre coechipierii săi de la Academie, cum ar fi Ryan Mason, primind oferte de împrumut și înflorind astfel. Numai că la Leyton Orient s-a trezit adeseori pe banca de rezerve, reușind să marcheze „doar” cinci goluri în 18 meciuri.

— Te vreau alături de noi în acest sezon, i-a spus Redknapp.

După care a continuat:

— Cel puțin în prima parte.

Harry și-a ridicat privirea emoționat.

— Așa că, momentan, nu trebuie să-ți faci griji pentru alte cluburi, a continuat antrenorul. Crede-mă, suntem foarte interesați. Nu sunt singurul care a fost impresionat de performanțele tale la Orient.

Harry își făcuse griji de-a lungul verii că Spurs ar putea dori să-l vândă dacă nu reușea să intre pe teren la Leyton Orient, așa că a fost o ușurare să audă că Redknapp fusese încântat, chiar dacă Harry jucase prea puțin.

— Anul acesta suntem în Europa League. Vom avea nevoie de întregul lot, acum că l-am pierdut pe Crouchy și este disponibil un post de atacant. Așa că vei fi omul nostru pentru meciurile din Europa League.

Harry era abia a patra sau a cincea alegere ca

atacant, dar iată că Redknapp îi garanta debutul în prima echipă împotriva unor adversari europeni – un nivel cu mult peste tot ceea ce jucase el până atunci.

Primul lucru pe care l-a făcut Harry a fost să le spună tatălui și fratelui său.

— Nu-mi vine să cred că băiatul meu va juca pentru echipa mea preferată. E fantastic, H! a exclamat tatăl său.

— Va trebui să te descurci bine, ca să apari de mai multe ori la televizor, a adăugat Charlie sarcastic.

— Haide, Charlie, a ripostat tatăl lui. Știm amândoi că Harry va ajunge să joace mai mult de un meci.

Harry nu știa ce să spună. Familia lui era atât de entuziasmată pentru el, dar și el își imagina deja primul meci și tot ce s-ar putea întâmpla dacă va înscrie.

A închis ochii și s-a văzut celebrând în fața unui White Hart Lane plin până la refuz, în timp ce suporterii îi scandau numele.

Harry nu-și dădea seama, dar zâmbea cu gura până la urechi.

8

FUNDUL PRĂPASTIEI

August 2011, White Hart Lane, Londra, Anglia

Calificări Europa League, Spurs – Hearts

— Rămâi cu mine, Harry, a insistat Roman întorcându-și privirea spre el în tunelul stadionului. Lasă-mă pe mine să fac treaba murdară. Tu intră pe teren și dă un gol, două. Mulțimea va înnebuni.

Sezonul abia începuse, dar marele moment al lui Harry sosise deja. Spurs câștigase cu 5-0 în deplasare, în primul tur al meciului de calificare pentru Europa League cu Hearts, ceea ce însemna că în al doilea tur presiunea urma să fie redusă. Prin urmare, Redknapp decisese să le

ofere câtorva jucători tineri ocazia de a evolua la prima echipă, drept pentru care Harry a început în față, alături de experimentatul atacant rus Roman Pavliucenko.

Publicul de acasă era într-o dispoziție relaxată, datorită avantajului de cinci goluri al celor de la Spurs, însă Harry a decis să joace ca și cum ar fi fost 0-0. Era marea lui șansă de a-și dovedi valoarea, iar dacă ar fi reușit să mai înscrie și un gol, ei bine, asta ar fi fost cireașa de pe tort.

Ocazia a apărut după o jumătate de oră de joc. Colegul său de la tineret, Tom Carroll, a strecurat mingea în spatele apărării, iar Harry a alergat după ea, disperat să o prindă înaintea fundașului de la Hearts.

Harry a ajuns primul și a trimis mingea pe lângă portar, însă brațele acestuia au zburat în tibiile lui Harry, care și-a pierdut echilibrul și s-a prăbușit la pământ.

Până să se întoarcă el să ceară penalti, arbitrul îl și acordase deja. Obținerea unui penalti era un început de vis al carierei sale la Tottenham, dar lucrurile erau pe cale să devină și mai bune.

— Execută-l tu, Harry, i-a spus Pavliucenko, apucând mingea și dându-i-o.

— Haide, H! a strigat Tom Huddleston, aplaudând în semn de încurajare.

Lui Harry nu-i venea să creadă. Nici prin gând nu-i trecuse înainte de meci că ar putea să bată un penalti.

În spatele porții se afla o mare parte dintre suporterii lui Hearts și cu toții țipau și își fluturau mâinile spre Harry, străduindu-se să-i distragă atenția.

Pulsul lui Harry s-a accelerat și, dintr-odată, s-a simțit foarte agitat. A tras adânc aer în piept în timp ce își așeza mingea pe punctul cu var, încercând să ignore presiunea.

A alergat spre balon, bălbăindu-se puțin înainte de a-l lovi, țintind vinclul stâng. Mingea a zburat spre partea stângă a porții, însă imediat ce a șutat-o, a știut că nu era suficient de precisă.

Portarul a ghicit direcția și a respins balonul. Suporterii lui Hearts au început să râdă de Harry și să-l huiduie.

— Nu-ți face griji, H, i-a spus Tom, bătându-l pe spate.

Simțind cum i se strânge inima, Harry n-a putut să-i răspundă.

Momentul lui venise... și trecuse.